

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Vitas Parallelas Graecè & Latinè

Plutarchus

Francofurti, 1620

In Cæsarem annotationes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1340)

quibus *ναρθηκα* id est significare quod *ναρθηκιον* placet, & *σευδος* *πιαρευαν* esse. Enimaero cognomen hoc ab illo nobili Darii vnguentorum serinio factum Iliadi, quam secum assidue haberet Alexander, puto, ut Nartheciana diceretur. Est enim tum alibi tum apud Plinium historia, quam ipse verbi de libri septimi capite vigesimo nono huc adscripti, ut hunc locum penitus explicem. Itaq. Alexander (inquit) Magnus, inter spolia Darii Persarum regis, vnguentorum serinio capto, quod erat auro gemmisque & margaritis pretiosum, varios eius usus amicis demonstrantibus: Imo Hercule, inquit, Ibrorum Homeri custodia datur, ut pretiosissimum humani animi opus quam maxime diuini opere seruetur. Hinc & quid *ναρθη* sit vel *ναρθηκιον*, intelligi, & Plutarchi sententiam apparere puto.

Ibid. e. *Medaros rebellantes subegit*] Xyl. vertit, *Medos qui defecerant.* & annotat, *Μεδάρων.* Ego Medaros nullos noui: qui nouerit, prodatur. Medos noui gentem Thracicam, Macedoniam vicinam: Limusque etiam libro vigesimo sexto in cursione eos facere in Macedoniam solitos ait, quos exterio bello rex Macedonia deiceretur. Ergo Medos scripsi. Quod enim Megarense Guarinus substituit, non sanauit sed auxu malum.

669. c. *Pexodorus*] *Πηξόδαρος.* Post per *ἰώνια*: male Arrianus lib. 1. *αἰαβ. ἀ. π. π. Πηξόδαρον* vocat: apud Diodorum *Πηξόδαρος* legitur decimo sexto.

670. a. *Eum simul qui tradidit, &c.*] Versus ex M. dea Euripidis. Verba ipsius sunt de Iulone, Ioceroque & vxore nouis eius Creonte & Giauca, necandis deliberandis. Per *δόντι*, Dantem, ibi Iocet Creon: hic (opinor) nuptiatum & supri Pausaniam illati autor Attalus, tum nouus maritus Philippus & Cleopatra vxor recens Olympiadi superinducta interligantur.

673. *At Rofaco*] Rosacere est apud Curtium Cr.

Ibid. e. *Raro autem tenuia & resonantia suo abruptis & confragosis rupibus aperiret saxa*] Hunc locum male tractant interpretes, ac glaciem nulla cogente necessitate, satis si gide appoluit: quali vero *πάρος* nihil præter glaciem significaret. Mitto Eurip. & Sophoclis testimonia quibus planum facere possunt, *πάρος*, saxum, scopulum, autem uel significare. Sane Homeri versus notus est lib. 5. *Ὀδυσσεύς: Ἄδ' ἀκταὶ περὶ κρήνης ἔσαν, ἀπιδάδες, π' πάρος π.* Eustath. *πάρος, παραδεις ἔξοχαί, ἢ εἰς ὑψος ἀνέχουσαι πέτραι.* & apud Æschylum Vulcanus de iupe cui erat affixus Prometheus, *Προπιαστέλεισσι,* inquit, *πρὸς ἄπειθρον πρὸ πάρος.* Quin & in Catonis Censorii vita sic vituperat noster, de Thermopylarum ab eo captis angustis scribens. Caterum hanc eandem historiam explicatam legere potes apud Strabonem libro decimo quarto. Versus Menandri, atque etiam nostri, sunt trochaici quadrati.

674. d. *Quum regis esset asandes*] Legendum fortassis ascandes, id est nuncius: vel ascantes, id est cubicularius Cr. Xylander autem annotat, Hoc quid sit non facile dixerim: neq. alibi me id uocabulum recordor reperisse. Iustinus Darium ante Codomanum appellatum, & ob virtutem prius Armenis præfectum, inde Ocho mortuo à populo regem factum, Dariique nomen accepisse, scribit lib. 10. Diodorus præterea lib. 17. regio eum genere natum fuisse docet. Sed inde nihil certi colligo. *ἀσάντες* quidem lecticam aut grabbatum significat Græcis, ut est apud Eustathium, Suidam, & alios: ut coniectere fortassis liceat, fuisse eum aliquando unum de regis cubiculis. Latius, *ἐν ἄσκαντινασόν.*

679. d. *Exinde undoso*] Versus sunt de lib. 4. *Ὀδυσσεύς: Ἄδ' ἀκταὶ περὶ κρήνης ἔσαν, ἀπιδάδες, π' πάρος π.* Eustath. *πάρος, παραδεις ἔξοχαί, ἢ εἰς ὑψος ἀνέχουσαι πέτραι.* & apud Æschylum Vulcanus de iupe cui erat affixus Prometheus, *Προπιαστέλεισσι,* inquit, *πρὸς ἄπειθρον πρὸ πάρος.* Quin & in Catonis Censorii vita sic vituperat noster, de Thermopylarum ab eo captis angustis scribens. Caterum hanc eandem historiam explicatam legere potes apud Strabonem libro decimo quarto. Versus Menandri, atque etiam nostri, sunt trochaici quadrati.

qui pro his *υνοίων* *αδ' υνοίων* habent. qui plura uolunt, præter geographos Cæsarem ad finem libri tertii De bello civili confulunt.

681. b. *Non talis diis sanguis, &c.*] Xyl. vertit, *Non ichor.* & annotat, Vertere in linguam Latinam hoc uerbi hoc loco non potui, nisi si tantum uoloissem dicere, quod est cruore uel sanguine aliquid deterius, eoque minus deorum naturæ conuenit. nam quæ alias *ἰχὸρ* significat, huc non pertinent. Versus est apud Homerum lib. 5. Iliadis, de Venere à Diomede lauciata.

683. c. *Apolleni immolans*] *ἄπ' Ἀπόλλωνος.* Annotatum est hic ab Amioto, in diuersis exemplaribus *ἄπ' Ἀπόλλωνος*, metui scilicet seu pauori, pro *ἄπ' Ἀπόλλωνος*, quod est Apollinis epitheton, ac nonnunquam pro substantiuo ipso ponitur. legi. Quæ ipsa fortassis lectio, quando arcanorum sacrorum mentio fit, locum habere possit. Se immutare hanc planiorem nolui.

684. b. *Baleum gestabat*] Xyl. *Sagum gestabat.* & annotat, *ἄπ' ἰχθύνου,* à fibula nomen habet, apparet autem ex Eustathio in *μ. ἰλιάδης, ἄπ' ἰχθύνου* esse idem quod *ἰχθύνου*. & *ἰχθύνου* ipse in librum *π.* eiusdem operis, idem esse cum chlamyde docet: quod & alii lexicographi sequuntur, Baleum vertit Guarinus: sed non satis uideo quo autore: cincturam Amiotus.

686. b. *An potius flamma fomes liquor hic &c.*] *εἰ μὴ μᾶλλον ἰσχυρὰ κενύματα.* unde apparet, plures de origine naphthæ recitatas à Plutarcho opiniones, quarum hæc fortassis uictima fuit reliquis amissis. Sane Amiotus annotauit, in Græco hic aliquot lines deesse. De naphtha uide etiam Strabonem libro decimo sexto.

690. c. *Exathrem*] Oxathrem habet Curtius. Cr.

691. c. *Balno*] Cebalinum nominat Curtius. Cr.

694. d. *In Græcia mores mali sunt*] Xyl. vertit, *Quam comparatum inique id est in Græcia.* & annotat, Miror tam tritum locum à Guarino non animaduertum intelletum uel fuisse. Sunt autem apud Euripidem aliquot versus, quorum initium tantum, ut notorum, posuit Plutarchus. Is Peleus queritur, rei à Græcis apud Troiam gesta Atridas gloriam sibi vindicare, quum ipsorum minima fuisset opera. Ita hic Clitus obiciebat Alexandro, eum superbire gloria ferum à Macedonibus gestarum.

700. d. *Limneus*] Timæus est apud Curtium. Cr.

705. a. *Desideraunt præter omnes artifices Stasiratem*] Diodoratem hunc nominat Vitruuius in præfatione libri secundii.

706. c. *Non exhausit Hercules scyphum*] Hunc locum peruerit Guarinus. Non enim hoc ait Plutarchus, Alexandrū, priusquam illud poculum ebibisset, morbo fuisse correptum: sed totam illam de Herculeo scyphi & subito dolore narrationem, ait esse fabulam. Meminerunt huius scyphi & Diodorus & Curtius. Annotatum in margine à quodam est, consulendam explicationem prouerbii, Seruatori tertium. Verum id ad rem nihil facit omnino. Sunt qui poculo nomen Hercules fuisse putant. Ego non ab re puto dici posse, in honorem Hercules id poculum ebibisse Alexandrum, ut autoris suæ stypis. Notum est enim, inter pocula moris fuisse etiam diis libare: inuitantesque se liberalius arbitror eo libationem istam transfuisse. Horatius ad Augustum suum, -- & alteris Te mensis adhibet deum. Te multa præce, te prosequitur mero Diffuso pateris: & laribus tuum miscet numen, uti Græcia Castoris Et magni memor Hercules. Quod idem Mario ob Cimbricam uictoriam obtigisse, scribit Plutarch. *πειναγίδα* non esse xiiii. sed ultimum mensis diem, satis est notum.

IN CÆSAREM ANNOTATIO

nes Guil. Xylandri & Herm. Crusarii,

interpretum:

707. d. *Cinna, qui Romæ rerum potitus est*] *Κίνας τῶ μοναρχί- σαιπος.* Vius est hoc uocabulo Plutarchus hic aliquantulum improprie. *Μονάρχης* seu *μόναρχος* pro tyranno, & *μοναρχεῖν* pro tyrannidem gerere, apud Græcos sæpe dicuntur: ut apud Lucianum Phalaride secundo, *ὡς καὶ δήλον ὅτι παροίεται τῶ τῶ μοναρχεῖν ὑπέσται.* Et Polybius sic libro secundo sæpe est loquutus, ut *βούραϊ τὸν τυραννίδος ἀποκατείναι περὶ τοῦ μοναρχεῖν.* Nimirum id uocabulum eum significat qui solus reum potitur, idque iniuste. L. autem Cornelius Cinna non solus quidem, sed cum collegis quatuor consulatum gessit:

quia tamen ii fere ab ipso pendebant, & nutu Cinnae agebantur omnia, isque Marianam tyrannidem resuscitauerat, non male dicitur hic *μοναρχεῖν*. Dictatorem quidem fuisse (quod interpret habet) rectum non est.

708. c. *Atque ad Iunium qui cum imperio Asiam obtinebat*] *Ἰούνηον,* Iulium interpret. Ego Iunium posui, non tam quod hoc Græcis literis est affinius, quam Velleium sequutus Paterculum: apud quem, ubi hæc historia describitur, proconsul Asiæ nominatur Iunius, qui tum in Bithynia ageret.

Ibid.

